

Længsel

A.P. Liunge (1798-1879)

Efter Friedrich Schillers

Sehnsucht (1802)

Ak, skal denne Dal mig binde
Evig til dit Taageskjød?
Kunde jeg en Udgang finde
Didhen, hvor mig Aanden bød!
Hisset skjønne Høie smile:
Der er evig Sommerstid;
Giv mig Vinger, did at ile,
Al min Higen stunder did!

Fjerne Harmonier klinge,
Lyd af salig Himmelfred,
Og de milde Vinde bringe
Mig et Edens Dufte ned,
Gyldne Frugter seer jeg blinke
Mellem løvfuld, dunkel Skov,
Og de Blomster, hist mig vinke,
Vorde ingen Vinters Rov.

Ak, hvor saligt der at lege
I et evigt Straalehav!
O, hvor friskt maa Luften qvæge
Hist, hvor Bjerget Frihed gav.
Dog, mig standser vrede Bølger,
Harmfuld bruser vilde Strøm;
Dybt i Sjælen Skræk sig dølger,
Skræmmende den skjønne Drøm.

Se, en Baad derude gynges,
Ak, men uden Færgemand;
Uden Vaklen ned Du springe!
Seilet svulmer raskt fra Land!
Klippefast din Tro maa være,
Intet Pant Dig rækkes kan,
Kun et Under kan Dig bære
Til det skjønne Trylleland.